

Zhášíš, už promítá se
film retrospektivní,
lidé tam plují v čase
současně divní.

Tvář s tváří prolíná se,
slovy tě zklidní,
frází nás čím dál snáze
nakrmí vlivní.

Kocháš se nádherou
než ti výhled zhalí strach,
vlastní vůli chráněnou
chtějí brát ti ve vlnách,
máš bát se stát i hnout
a v hlavě bijí na poplach,
pak s kůží zvrásněnou
po létech mlčíš v pomlkách.

Blížíš se do finále,
grimasy zjemní,
vidíš, jak zas a stále
hrají ti stejní.
Nasadí masku krále,
pod ní prodejní,
končíme ve futrále
my obyčejní.